

[Johs. Clausen.]

ning af de fremsatte Udtalelser, særlig til det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen), som helt bestemte udtalte, at det ikke var kloget at fortsætte en Lovgivning af den nuværende Art, der giver Landbruksministeren en Bemyndigelse. Jeg vil ikke undlade at tage Afstand fra en saadan Betragtning; jeg mener nemlig, det er helt rigtigt, at vi i dette Tilfælde — der kan ogsaa være andre Tilfælde — netop giver en Bemyndigelseslov og lader Landbrugets Organisationer søge at finde den naturligeste, rimeligste og retfærdigste Ordning til Fordeling af en Produktion, som i dette Tilfælde er en Kontingenteringsproduktion.

Det ærede Medlem fremhævede, at vi ikke ved det foreliggende Lovforslag naaede at gøre Landbruget rentabelt. Nej, det gør vi ikke, det skal jeg erkende; der skal andre Ting til, for at *det* kan naas, bl. a. maa der røres ved Landbrugets Udgiftskonto. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, men det er en kendt Sag, at de to Pristal, Landbruget arbejder under, ligger himmel-langt fra hinanden. Og Landbruget kan ikke blive rentabelt gennem en enkelt Ordning af den ene eller den anden Art, der maa en virkelig Nedsættelse af Udgifterne til; jeg skal f. Eks. nævne Skatterne paa fast Ejendom, som er steget kolossalt gennem Aarene. Der skal altsaa mange andre Ting til, for at vi kan naa det Maal, det ærede Medlem nævnte: at Landbruget bliver rentabelt.

Det ærede Medlem spurgte saa: [Naar man er Tilhænger af en Kornlov, hvornaar vil man saa stille Forslag derom? Ja, det Parti, jeg tilhører, har for godt et Par Maaneder siden stillet Forslag om en Grundpris, idet vi mente, det var ret og rimeligt, at der sikredes Kornproduktionen en saadan Pris. Den højtærede Landbruksminister sagde, at Kornpriserne var høje nok, men det kommer an paa, hvad man forstaar ved dette Udtryk; Priserne naar i hvert Fald ikke den officielle Produktionspris, som af Landøkonomisk Driftsbureau er opgjort til 13,6 Øre pr. kg, og saa længe vi ikke har naaet Produktionsprisen, synes jeg ikke, den højtærede Landbruksminister har Ret til at sige, at Kornpriserne er høje nok, det synes jeg i hvert Fald ikke, de er.

Naar man taler om Forbedring af Landbrugets Kaar i al Almindelighed — det Omraade, hvor det kniber mest, er jo Smørproduktionen —, anfører man altid, at en Hævning af Smørprisen her i Landet ikke er mulig, fordi vi har saa stor en Eksport og kun et forholdsvis lille Forbrug

herhjemme. Men da vi ikke eksporterer Korn i nævneværdig Grad, idet her jo netop er Tale om en Produktion, som vi supplerer med Import, forekommer det mig naturligt, naar man paa dette Omraade som paa saa mange andre Omraader tilstræber Selvforsyning, at søge at skabe saadanne Kaar for Kornproduktionen, at vi eventuelt kunde forsyne os selv, og det er ikke udelukket, at det meget let kunde opnaas. De sidste Par Aars Kornavl her i Landet har været paa 33 Mill. Tdr. — med en ringe Høst som i Aar venter vi, at Kornavlen gaar ned til 31 Mill. Tdr. —, og det samlede Forbrug er af kyndige Folk anslaaet til 36—37 Mill. Tdr.; der skal altsaa kun en meget lille Udvidelse af Kornavlen til, for at vi paa dette Omraade kan blive selvforsynende.

Første Gang, jeg havde Ordet om dette Spørgsmaal, sagde jeg, at mit Parti principielt ikke var Modstander af en Ændring til Sikring af Kornproduktionen paa en saadan Maade, at det kunde tjene hele Nationen. Naar jeg udtalte mig paa denne Maade, var det, fordi jeg ikke vilde afskære Mindretallet fra eventuelt ved en senere Lejlighed at tage dette Spørgsmaal op til en samlet Prøvelse. Jeg tror, det vilde være betimelig og rigtigt baade for Erhvervet og for hele Nationen, om vi kunde forsyne os selv med Korn.

S. Rasmussen: Jeg er i mange Stykker enig med den ærede sidste Taler. Vi fra vor Side er ogsaa klar over, at en enkelt Ordning ikke kan gøre Landbruget rentabelt, men vi tror, at noget af det vigtigste i dette Tilfælde er, at man opnaar en Pris for det hjemmeavlede Korn, som dækker Produktionsprisen, og den ærede Ordfører belyste jo med Tal, at det gør Prisen ikke i Øjeblikket. Jeg paaskønner Ordførerens Udtalelse om, at man ikke vil afskære Mindretallet fra at stille et saadant Forslag — hvad man jo nu heller ikke kan —, og om, at man ikke er principielt uenig med Mindretallet om, at vi muligvis bør have en Kornordning. Man kan maaske derfor vente, hvis et saadant Forslag kommer senere, da at faa Tilslutning til det.

Den højtærede Minister udtalte, at det er svært for Organisationerne at blive enige. Ja, det indrømmer jeg, og jeg forstaar ogsaa godt, at der er enkelte Ting, som det maaske er svært at faa akkurat, som den enkelte nu vilde finde det rigtigt. Men at slutte, at fordi det er svært for Organisationerne, vil det være endnu sværere for de forskellige Partier paa Rigsdagen at blive enige om et